

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt XVIII. Quantum praesidij sit in Ecclesia Christi, aduersus spiritualium nequittarum incursus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

tetur : & vsque adeo id quidem, vt nec differri patiatur auxilium, nullas videlicet de hoste suo sperans inducias. Domine, inquit, ne moreris. Ideoq. sic oratio exercitatus esse debet fidelis, vt simulatq. aliqua tentione pulsatur, promptissime possit ad eum recurrere, cui dicitur : Benedictus Dominus Deus, qui docet manus meas ad prelium, & digitos meos ad bellum. Alioqui quemadmodum ciuitas (ait Chrysostomus) qua muris cincta non est, facile venit in potestatem hostium, propterea quod prorsus absit id quo fuerat hostium incursum arcendus : sic & animam non munitam precibus, diabolus facile in suam redigit ditionem, nec multo negotio omni genere scelerum implet. Nam ad animam quidem precibus munitam, non audeat propius accedere, metuens robur ac fortitudinem, quam illi deprecatio subministravit : magis vegetas animum, quam cibus vegetat corpora. Et rursus in eadem oratione : Si quis dicat, inquit, animae neruos esse deprecationem, mea quidem sententia videbitur verum dicere. nimirum, quemadmodum corpus neruis coheret, currit, stat, viuit, & compactum est ; aded, vt si neruos incidideris, vniuersam corporis harmoniam dissolueris, itidem animae per sanctas preces sibi constant & compinguntur, ac pietatis cursum facile peragunt. Est igitur oratio in maximis vitae periculis salutis causa, libertatis conseruatric, vitae & immortalitatis conciliatrix, animae robur, Ecclesiae murus, qui rumpi non possit, munimentum inconcussum ; daemones quidem formidabile, pijs vero omnibus & necessarium omnino & saluiferum.

CAPVT XVIII.

Quantum presidium sit in Ecclesia Christi, aduersus spiritualium nequitiarum incursum.

QUEMADMODUM autem potest quis bene etiam omni genere armorum instructus, ab hoste capi,

Psalm. 143.

*De Orat.
Lib. 2.*

capi, si sese à reliquis seiunxerit, solusque repertus sit; ita ut quæ dicta sunt, potest quispiam minus ad resistendum valere, si Ecclesiæ societatem reliquerit. Neque enim de nihilo scriptum est à Propheta: *Vrbs fortitudinis nostræ Sion. Saluator ponetur in ea murus & antemurale.* Quæ enim illa Sion, nisi Ecclesia est? quam sicut ædificauit, ita eius omne præsidium, firmamentum, munitioque, vnus est Saluator, Christus Dominus. ipse est & muri & antemuralis loco. In hac igitur munitissima ciuitate, custodit nos Dominus præsiidiis firmissimis, si ad id fuerit frequenti & humili precatione inuitatus. Tum fit illud quod alius propheta dicit: *Ecce non dormitabit neque dormiet qui custodit Israël.* Dominus custodit te, Dominus protectio tua super manum dexteram tuam; per diem Sol non vret te, neque Luna per noctem. Hinc & illa apud Isaiam de beneficio Christi, quo suos in Ecclesia protegit, scripta leguntur: *Et creabit Dominus super omnem locum montis Sion, & ubi inuocatus est, nubem per diem, & fumum & splendorem ignis flammantis in nocte. super omnem enim gloriam protectio; & tabernaculum erit in umbraculum diei ab æstu, & in securitatem & absconsonem à turbine & à pluuia. Tabernaculum hoc Ecclesia est, quæ umbram nobis illam præbet, de qua alibi ex persona fidelium: Spiritus oris nostri, Christus Dominus, captus est in peccatis nostris: cui diximus, In umbra tua viuemus in gentibus. Nobis enim (inquit Ambrosius) expandit manus suas Iesus, ut totum mundum obumbraret. Quomodo non sumus in umbra, qui Crucis eius protegimur velamento? quomodo non sumus in umbra, quos Crucifixus à malignitate sæculi & corporis ardore defendit? Hoc verissimè fieri dicit Ambrosius per Christum, cuius protectione obumbramur, sed in Ecclesiæ tabernaculo: quod propterea umbraculum ab æstu, nominari à Propheta cognoscimus.*

*Isaia 26.**Psal. 126.**Isaia 4.**Lamentationum Ieremiæ, cap. 4.**Lib. 7. in Luc.*

Psalms. 139.

mus. Ibi ergo fit quod aliàs Propheta gratulabundus commemorat: Obumbrasti super caput meum in die belli. Præfens enim vita, quæ tota tentatio est, dies est belli, quia vel foris vel intus nunquam deest aduersitas, cui repugnari debeat. Laborans igitur Christi miles in hoc bello, rectè sibi obumbratione petit gratiæ Dei, ne æstu laborum debilitatus arefeat. Idcirco adiungit: Ne tradas me à desiderio meo peccatori: vt eum propterea in die belli intelligeremus obumbratum esse, ne vreretur æstu desiderij: à quo qui vincitur, is traditur peccatori, & aduersæ potestati subiicitur. Cohærent enim istæ seruitures, sicuti & libertas vna cum altera coniuncta est. De quibus quoniam satis est dictum, nihil superest, nisi vt ea quæ libertatem impedire videri possint, libellis aliquot sequentibus discutiantur.

D E
CHRISTIANA
LIBERTATE
LIBER OCTAVVS.
PROOEMIUM.

NIL ferè promptius homini nõ satis erudito, venire in mētem solet, quàm vt cū libertatis nomē audierit, cōcipiat eam ab omni solutam obedientiæ vinculo. Neq. enim libertatē residere putat illic posse, vbi adhuc constringat parendi necessitas; aliena quæ homini lege, non ipsius arbitrato viuendum sit. Vnde illa est Hecubæ apud Euripidē deploratio,

*Vt nemo quisquam liber est mortalium! aut
Fortuna seruum reddit aut pecunia,*

Aut